

РЕШЕНИЕ

№ 8085

гр. София, 30.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2150** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.156 и следващите от ДОПК. Делото е образувано по жалба от А. Е. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез Т. В. З. срещу Ревизионен акт Ревизионен акт № Р-22221521000450-091-001/26.10.2021 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност „Началник на сектор“, възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност „Главен експерт по приходите“ – ръководител на ревизията, изцяло потвърден с Решение № 81/17.01.2022 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ – НАП, [населено място], с който са определени задължения за годишен и авансов данък по ЗДФЛ на ЕТ размер на 8 149,83 лв. и лихви в размер на 3279,96лв. за данъчни периоди 01.01.2016г. до 31.12.2017г.

Становища на страните:

В жалбата, в ход по същество и в писмени бележки се излагат съображения за незаконосъобразност поради нарушение на материалния закон, като се иска неговата отмяна, претендира се присъждане на разноските по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“, чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът не е взел участие при второто разглеждане на делото, а при първото

разглеждане е представил заключение за неоснователност.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, изслушано е заключение на вещо лице – и определено възнаграждение в размер на 400 лв., платено от жалбоподателя (л. 127 от делото) и допълнителни писмени доказателства, представени от страните.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на оспорването:

Видно от административната преписка Ревизионен акт № Р-22221521000450-091-001/26.10.2021 г. е издаден на 26.10.2021 г за което жалбоподателят е уведомен по електронен път на 03.11.2021 г. А. Л. е подал жалба по административен ред пред директора на компетентната Дирекция „ОДОП“ – НАП, [населено място] на 09.11.2021 г. (лист 17 от делото). От тази дата е започнал да тече преклузивният срок за произнасяне на решаващият орган съобразно чл. 155, ал. 1 ДОПК. Този срок е в размер на 67 дни, включвайки срокът за изпращане на жалбата и преписката до директора (7-дневен от получаването), предвиден по чл.146 ДОПК, както и 60-дневен срок за произнасяне, предвиден по чл.155, ал.1 ДОПК, който започва да тече след изтичането на срокът по чл.146 ДОПК. Следователно преклузивният срок за произнасяне на решаващият орган би следвало да изтича на 15.01.2022 г. (събота – неработен ден). Необходимо е да се съобрази разпоредбата на чл. 22, ал. 7 ДОПК, която гласи, че срокът, който се брои на дни, се изчислява от деня, следващ деня, от който започва да тече срокът, и изтича в края на последния му ден, т.е. 17.01.2022 г., което съвпада и с датата на издаване на Решение № 81 на директора на дирекция „ОДОП“ – НАП, [населено място]. Респективно решаващия орган се е произнесъл в срок и не е налице мълчаливо потвърждение на РА.

Съгласно разпоредбата на чл. 156, ал. 1 ДОПК ревизионният акт, може да се обжалва чрез решаващия орган в 14-дневен срок от получаването на решението пред административния съд, в чийто съдебен район е постоянният адрес на жалбоподателя към момента на извършването на първото действие по осъществяване на данъчно-осигурителния контрол от органите по приходите, който е Административен съд- София-град. Жалбоподателят е уведомен на 08.02.2022 г. по електронен път. Решаващият орган е представил оригинал на жалбата в която е упоменато, че РА е изцяло потвърден с Решение № 81/17.01.2022 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ – НАП, [населено място]. Жалба с идентично съдържание и входящ номер е представена от ответника с писмено изявление чрез юрк. Б. заведено с вх. № 1206/30.03.2022г.

Предвид на горното, съдът преценява, че оспорването по делото е направено в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, спазено е изискването за допустимост по чл.156, ал.2 ДОПК.

По издаването на РА от компетентен орган, спазването на изискванията за съдържание и форма, процесуалните правила:

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-222215210004501-020-001/27.01.2021 г., е възложено извършването

на ревизия на А. Е. Л., за определяне на задълженията му по ЗДДФЛ за периодите 01.01.2016г. до 31.12.2017г.

ЗВР е издадена от Т. Б. Г. – на длъжност началник сектор „Ревизии” Дирекция „Контрол”, при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-128 /18. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП С., с тази заповед освен правомощия по чл. 112, ал.2, т.1 ДОПК. Със заповедта, на основание чл.7, ал.3 ЗНАП, на посочените в същата органи са възложени и правомощия по чл.7, ал.3 ДОПК.

Със ЗВР от 27.01.2021г. ревизията е възложена на Е. М. Н. – главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и С. Д. Д. – главен инспектор по приходите.

ЗВР е изменена със Заповед № Р-222215210004501-020-002/26.05.2021г., също издадена от органа, възложил ревизията, и с която заповед е променен ревизиращият екип. С тази заповед е заменен ръководителя на ревизията определен с ЗВР – Е. М. Н., с Л. Д. П., главен инспектор по приходите, определена за ръководител на ревизията. Заповедта от 26.05.2021г. е издадена на основание чл. 112, ал.2, т.1 и чл. 113, ал.3 ДОПК, няма мотиви защо се заменя ръководителят на ревизията.

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад № Р-22221521000450-092-001/27.09.2021 г., издаден от Л. Д. П. – главен инспектор по приходите и С. Д. Д. – главен инспектор по приходите.

Въз основа на доклада е издаден и оспорения по делото Ревизионен акт № Р-22221521000450-091-001/26.10.2021 г., от Т. Б. Г. на длъжност „Началник на сектор“, възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност „Главен експерт по приходите“ – ръководител на ревизията.

От изложеното до тук, съдът намира допуснато съществено процесуално нарушение, касаещо смяната на органа, ръководител на ревизията чрез изменение на ЗВР, което е равностойно на изземването на компетентност.

С тази заповед е отнета компетентността на ръководител на ревизията, както и орган, компетентен да издаде РД и РА, от Е. М. Н.. В заповедта за изменение на ЗВР няма яснота по какви причини е променен ръководителят на ревизията. В случай на настъпили обстоятелства по чл.7, ал.3 ДОПК, сочещи на настъпила невъзможност от ръководителя на ревизията да издаде РА или други предвидени обстоятелства в тази разпоредба, то е следвало да бъде издадена нарочна заповед за това. В случай на настъпили обстоятелства по чл.7, ал.3 ДОПК, сочещи на настъпила невъзможност от ръководителя на ревизията да издаде РА или други предвидени обстоятелства в тази разпоредба, то е следвало да бъде издадена нарочна заповед за това от компетентния за това орган, в която да се посочи основанието за изземване на компетентността и обективните обстоятелства.

Видно е от обсъдената по-горе заповед на директора на ТД на НАП, че Т. Г., е имал правомощие по чл.7, ал.3 ДОПК да изземва компетентност, но не го е упражнил. Съгласно тази разпоредба, в относимата редакция, компетентност е допустимо да се иземе в строго предвидени хипотези: при основания за отвод или самоотвод; трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите и водеща до отпадане на компетентността. В казуса по делото няма акт по чл.7, ал.3 ДОПК, и съответните доказателства, от които да произтича предвидено в нормата основание за изземване на компетентността от Е. М. Н. - като издател на РД и на РА в конкретното ревизионно производство.

В случая обаче, е приложил чл.113, ал.3 ДОПК. Разпоредбата на чл. 113, ал. 3 на ДОПК допуска изменение във всички параметри на първоначалната заповед. Но когато се заменя орган, особено ръководителят на екип, се касае за изземване на компетентност и следва да се издадена заповед на основание чл.7, ал.3 ДОПК. Доколкото данни за такава заповед няма, нито данни за това в коя точно хипотеза по чл.7, ал.3 ДОПК е отпаднала компетентността на Е. М. Н. да издаде РД и РА в качеството му на ръководител на ревизията.

Както се посочи, в казуса по делото органът, възложил ревизията, има компетентността да издаде заповед по чл.7, ал.3 ДОПК за изземване на възложената по силата на първата ЗВР компетентност на Е. М. Н. да издаде РД и РА, но вместо това, органът е издал заповед на основание чл.113 ДОПК. Поради това с издаването на заповедта от 26.05.2021г., с която е променен ревизиращият екип, не възниква компетентност за Л. П. да издаде посочените актове, няма качеството на орган по приходите по чл. 119, ал. 2 ДОПК. Участието на ненадлежен орган по приходите в издаването на РА е основание за нищожност, тъй като е свързано с отсъствието на материална компетентност.

По тези съображения съдът приема, че в случая РА, издаден и от Л. П. като ръководител на ревизията, е издаден от некомпетентен орган по чл.119, ал.2 ДОПК, Налице е порок на административния акт по смисъла на чл.146,т.1 от АПК, приложим вр. §2 от ДР на ДОПКи чл.160,ал.2 от ДОПК, който е съществен до степен, обуславяща неговата нищожност. Предвид на това обсъждането на въпроса за материалноправната законосъобразност на РА в обжалваната част е безпредметно, тъй като няма да доведе до промяна на извода на съда за нищожност на РА.

При този изход на делото и своевременно направено искане за присъждане на разноски– по списък на стр. 156 от делото, на основание чл.161, ал.2 ДОПК съдът следва да присъди на жалбоподателя разноски за държавна такса 10лв., 400,00 лв. за възнаграждение на вещо лице, общо 410лв.

На основание изложеното и чл.160, ал.1 и чл.161, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт Ревизионен акт № Р-22221521000450-091-001/26.10.2021 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност „Началник на сектор“, възложил ревизията и Л. Д. П. на длъжност „Главен експерт по приходите“ – ръководител на ревизията, изцяло потвърден с Решение № 81/17.01.2022 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ – НАП, [населено място], с който са определени задължения за годишен и авансов данък по ЗДФЛ на ЕТ размер на 8 149,83 лв. и лихви в размер на 3279,96лв. за данъчни периоди 01.01.2016г. до 31.12.2017г. по жалба на жалба от А. Е. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място].

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите чрез Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на същата агенция да заплати на А. Е. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], сумата от 410 (четиристотин и десет) лева за разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: